

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813217609
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813217609.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovcej a Mgr. Zuzany Holúbkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Z. H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov matky W. H., trvale bytom D. Q. XXX, C. a otca C. K., bytom C. XX, t.č. T. X. XX, X. XXXX, G., právne zastúpeného JUDr. Dušanom Sitarčíkom, advokátom so sídlom Staničná 11, Humenné, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu a o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. novembra 2013, č.k. 6P/63/2013-29 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti. Otcovi dieťaťa uložil povinnosť platiť na výživu maloletého Z. H. zvýšeným výživným a to zo sumy 60 eur na sumu 100 eur s účinnosťou od 01.09.2013, ktorú sumu mu uložil platiť k rukám matky, mesačne vždy vopred, najneskôr do 25. dňa v mesiaci. Zameškané výživné za čas od 01.09.2013 do rozhodnutia vo veci vo výške 120 eur uložil otcovi uhradiť k rukám matky maloletého v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným, kde prvú splátku mu uložil uhradiť počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody poskytnutých splátok pri vynechaní jednej splátky. Napadnutým rozsudkom došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 5P/30/2012-30 zo dňa 30.05.2012 v časti vyživovacej povinnosti. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka maloletého dieťaťa sa podaným návrhom domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu zo sumy 60 eur na sumu 100 eur od 01.09.2013 z dôvodu, že takto to bolo dohodnuté pri poslednom rozhodovaní súdu v konaní 5P/30/2012. Otec maloletého nesúhlasil so zvýšením výživného z dôvodu, že jeho príjmy nie sú také vysoké, aby sa mohlo výživné v takejto výške zvýšiť. Otec návrhom zo dňa 25.09.2013 žiadal znížiť voči maloletému dieťaťu vyživovaciu povinnosť zo sumy 60 eur tak, že suma sa zníži na 30 eur, ktoré sa budú poukazovať k rukám matky a na sporiaci účet v sume 20 eur. Uvedený návrh zdôvodnil tým, že jeho príjmy klesli a nie je schopný prispievať na výživu maloletého v súdom určenej sume. Kolízny opatrovník sa pripojil k návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, nakoľko nastala zmena pomerov od posledného rozhodovania a to nielen na strane maloletého dieťaťa, ale aj na strane otca. Okresný súd vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom spisu tamojšieho súdu č.k. 5P/30/2012, so správami o zárobkoch účastníkov, s listinnými dôkazmi založenými matkou dieťaťa do spisu, s ostatnými listinnými dôkazmi v spise založenými a konštatoval, že od poslednej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č.k. 5P/30/2012-30 zo dňa 30.05.2012, právoplatným dňa 05.06.2012, došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa v tom, že sa zvýšili výdavky na jeho materiálne zabezpečenie v súvislosti s vyšším vekom, ale došlo aj k zmene pomerov na strane otca, ktorý je zamestnaný v G. na 4 hodinový pracovný úväzok, kde v súčasnosti dosahuje mesačný príjem podľa jeho vyjadrenia vo

výške 500 eur. Okrem toho si brigádnicky privyrába mesačne vo výške 150-200 eur. V čase posledného rozhodovania mal otec maloletého podľa jeho vyjadrenia príjem zo zamestnania (za 4 hod. pracovný úväzok a vrátane za brigády), podľa jeho vyjadrenia mesačne v sume 400-500 eur a zároveň za uvedenej situácie sa dohodol dobrovoľne prispievať na maloletého v sume 60 eur na základe rozhodnutia súdu a dobrovoľne sporiť vo výške 40 eur. Na základe zistených skutočností súd návrh otca o zníženie výživného zamietol a o návrhu matky na zvýšenie výživného rozhodol po zohľadnení výdavkov otca, že je v jeho schopnostiach a možnostiach podieľať na výžive maloletého zvýšením vyživovacej povinnosti zo sumy 60 eur na 100 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2013. Vzhľadom k tomu, že súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca dieťaťa od 01.09.2013 do 27.11.2013 na sumu 100 eur, nedoplatok z titulu zvýšenia vyživovacej povinnosti za mesiace september 2013 až november 2013 mesačne vo výške 40 eur, celkovo vo výške 120 eur povolil súd splácať otcovi v mesačných splátkach po 20 eur, spolu s bežným výživným, v súlade s § 160 O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa. Na výzvu súdu doplnil odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu, pričom sa ospravedlnil za nedodržanie lehoty stanovenej súdom pre doplnenie odvolania z dôvodu, že od 02.05.2014 do 13.05.2014 bol hospitalizovaný v Nemocnici A. W. v R., pričom ako dôkaz priložil k odvolaniu prepúšťacu správu zo dňa 13.05.2014. Uviedol, že odvolanie podáva proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd neobjektívne posúdil vec. Nevzal do úvahy oznámenie otca, že má zdravotné problémy, ktoré následne vyvrcholili a musel byť hospitalizovaný pre trombózu. Od januára 2014 za 4 mesiace nemal vyšší príjem ako 400 eur. Zistenia súdu prvého stupňa, že otec dosahuje príjem do 500 eur a na brigádach zarobí 150-200 eur už nie sú pravdou. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil prvý výrok napadnutého rozsudku tak, že zníži povinnosť otca platiť na výživu maloletého zo sumy 60 eur na sumu 50 eur s účinnosťou od 25.09.2013, ktoré výživné je povinný platiť k rukám matky mesačne vždy vopred najneskôr do 25. dňa v mesiaci. Ďalej navrhol, aby odvolací súd druhý a tretí výrok napadnutého rozsudku zrušil.

K odvolaniu otca vyjadrenie písomne podané nebolo.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 78 ods. 1 vety prvej Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča a v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine.

Základnými kritériami na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (ust. § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine). V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného, a to v rozsahu, ktorý zodpovedá kritériám podľa ust. § 62 resp. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.05.2012, č.k. 5P/30/2012-30, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2012 a vykonateľnosť dňa 26.06.2012, bol mal. Z. H. zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť na maloletého

výživné v sume 60 eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 6P/63/2013 rozhodoval okresný súd o návrhu matky zo dňa 14.08.2013 na zvýšenie výživného a o protinávru otca zo dňa 25.09.2013 na zníženie výživného. Dňa 14.08.2013 podala matka na Okresný súd Prievidza návrh na zvýšenie výživného zo sumy 60 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne s poukazom na svoju nepriaznivú finančnú situáciu v súvislosti s výdavkami na bývanie a starostlivosť o maloletého. Uviedla, že otec sa na súde počas konania o určenie výživného vyjadril, že nebude platiť vysoké výživné, pretože chce prispievať mal. Z. sumou 40 eur mesačne na knižku, avšak svoj úmysel nedodrжал. Dňa 25.09.2013 podal otec na Okresný súd Prievidza návrh na zníženie výživného zo sumy 60 eur mesačne a 20 až 40 eur mesačne na sporiaci účet, ktorým disponuje matka, na sumu 30 eur mesačne k rukám matky a 20 eur mesačne na sporiaci účet z dôvodu, že otcovi klesli príjmy. Vo vyjadrení k návrhu matky na zvýšenie výživného otec uviedol, že jeho mesačný príjem je vo výške životného minima, náklady na ubytovanie, stravu, hygienu, televízor, internet, zdravotné potreby a cestovné spolu predstavujú 473 eur a má zvýšené náklady na liečivá a terapie kvôli svojmu kožnému ochoreniu psoriáze.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v predmetnej veci riadne zistil skutkový stav veci a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery. V čase posledného rozhodovania o výživnom mal. Z. mal otec za 4 hodinový pracovný úväzok vrátane brigád príjem mesačne v sume 400-500 eur. V súčasnosti je otec zamestnaný v Slovinsku na 4 hodinový pracovný úväzok, kde podľa jeho vyjadrenia dosahuje príjem vo výške 500 eur. Okrem toho si brigádnicky privyrába mesačne vo výške 150-200 eur. Od januára 2014 mal znížený príjem na najviac 400 eur mesačne v dôsledku zdravotných problémov pretrvávajúcich dlhší čas a hospitalizácie v nemocnici v R.. Vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu má odvolací súd za preukázané, že síce došlo k zmene pomerov na strane otca, avšak súd nemá za preukázanú skutočnosť, že zmena pomerov na strane otca spočívajúca v jeho práceneschopnosti je trvalého charakteru. V danej veci sa tak jedná o takú zmenu pomerov, ktorá neodôvodňuje zníženie vyživovacej povinnosti. Naopak majetkové pomery otca aj po zohľadnení jeho výdavkov sú podkladom na konštatovanie, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletého zvýšenou sumou zo sumy 60 eur mesačne na 100 eur mesačne. Odvolací súd po zohľadnení súčasných pomerov na strane matky a otca, od posledného rozhodovania o výške výživného na maloletého Z. v roku 2012, považuje zvýšenie výživného na sumu 100 eur mesačne za primerané. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že výživné je osobne, ako aj časovo nezastupiteľné plnenie rodičov voči deťom, keďže rodičia majú túto povinnosť priamo zo Zákona o rodine a sú preto povinní vyvinúť všetko úsilie, aby výživné, ktoré pokryje aspoň najzákladnejšie potreby detí, plnili. V zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, preto otec detí je povinný pred plnením si svojich osobných potrieb zabezpečovať predovšetkým vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom, ktorá je povinnosťou prioritnou a namiesto rodiča nezastupiteľnou. Úlohou súdu v takomto konaní je zisťovať, či od poslednej úpravy výživného došlo k závažnej zmene pomerov u niektorého z účastníkov konania, ktorá by bola dôvodom na zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom, pričom prihliada predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa. Odvolací súd má v tejto súvislosti za to, že okresný súd správne vyhodnotil možnosti a schopnosti otca, ako aj majetkové pomery matky a odôvodnené potreby maloletého. Rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol návrh na zníženie výživného a návrhu na zvýšenie výživného vyhovel v plnom rozsahu, považuje za správne a dostatočne odôvodnené.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.